

Brev

från



Hattstugan

Brev till berörda företag och myndigheter som vill hugga ner skogen mellan Stora Mossen och Abrahamsberg för att förtäta byggnationen - från förskolebarnen och deras pedagoger.



Skogen mellan Stora mossen och Abrahamsberg

Till skogen går barn och personal från förskolan Hattstugan varje dag. Inomhus är aktiviteterna lugnare och ljudnivån lägre, men ute i skogen är det raka motsatsen. Skogen ger en fantastisk upplevelse av nåde yta och kuperad terräng.

Att ta sig upp på samlingsplatsen på bergets topp som två-åring kan vara ett äventyr i sig. Det ger rika tillfällen att integrera grov- och finmotorik, då det finns blåbär att plocka längs skogsstigens kant. Då många barn skjutsas runt i bil och vagn så blir vår dagliga skogsvis- telse än mer betydelsefull. Barn som fått rika möjligheter att öva grov- och finmotorik gyn- nas även när det kommer till skriv och läsin- läring!

Då vår förskola inte har en egen gård, så får vi nyttja vårt hyreshus gård. Den består av en sandlåda, några parkbänkar och en bilparker- ing. Det är en anledning till att skogen är så betydelsefull för våra barn.

En annan viktig fördel är att skogen inte in- nehåller färdiga leksaker, men otrolig många saker att leka med. Barnen får använda och utveckla sin egen fantasi och kreativitet. Långa pinnar används i ena stunden till ko- jbyggen, men strax därefter blir de frustande hästar i kamp mot hemska drakar. Den lilla dungen av enebuskar blir, efter diskussion bland barnen, ett slott att bo i.

I skogen kan vi och barnen följa årstidernas växlingar och barnen kan även forska lite på egen hand. En liten flicka som tyckte om att äta blåbärsblommorna, undrade om blåbären skulle utebli om alla blommorna blev uppätta. Det lät onekligen intressant, så vi valde ut en blåbärsbuske. Åt upp alla dess söta blom- mor. Band ett rött snöre om busken. Nu vet vi svaret.

Skogen ger oss också möjlighet att värna om djur och natur. En pojke hittade förra hösten en till synes livlös humla. Medan han fun- derade ut hur han skulle begrava humlan så låg den i hans kupade hand. Döm om vår förvåning när humlans vingpar började vibrera och till sist lyfte den! För en liten förskolepojke var det en händelse av stora mått.

Inomhus blir det ofta så att alla barn måste plocka undan allting för att ordning ska bibe- hållas men i skogen kan kojbyggen få stå kvar. Kottar pinnar och stenar kan flyttas utan ett evinnerligt tjatande från vuxna att "plocka undan".

Den är allt fin vår lilla skog...

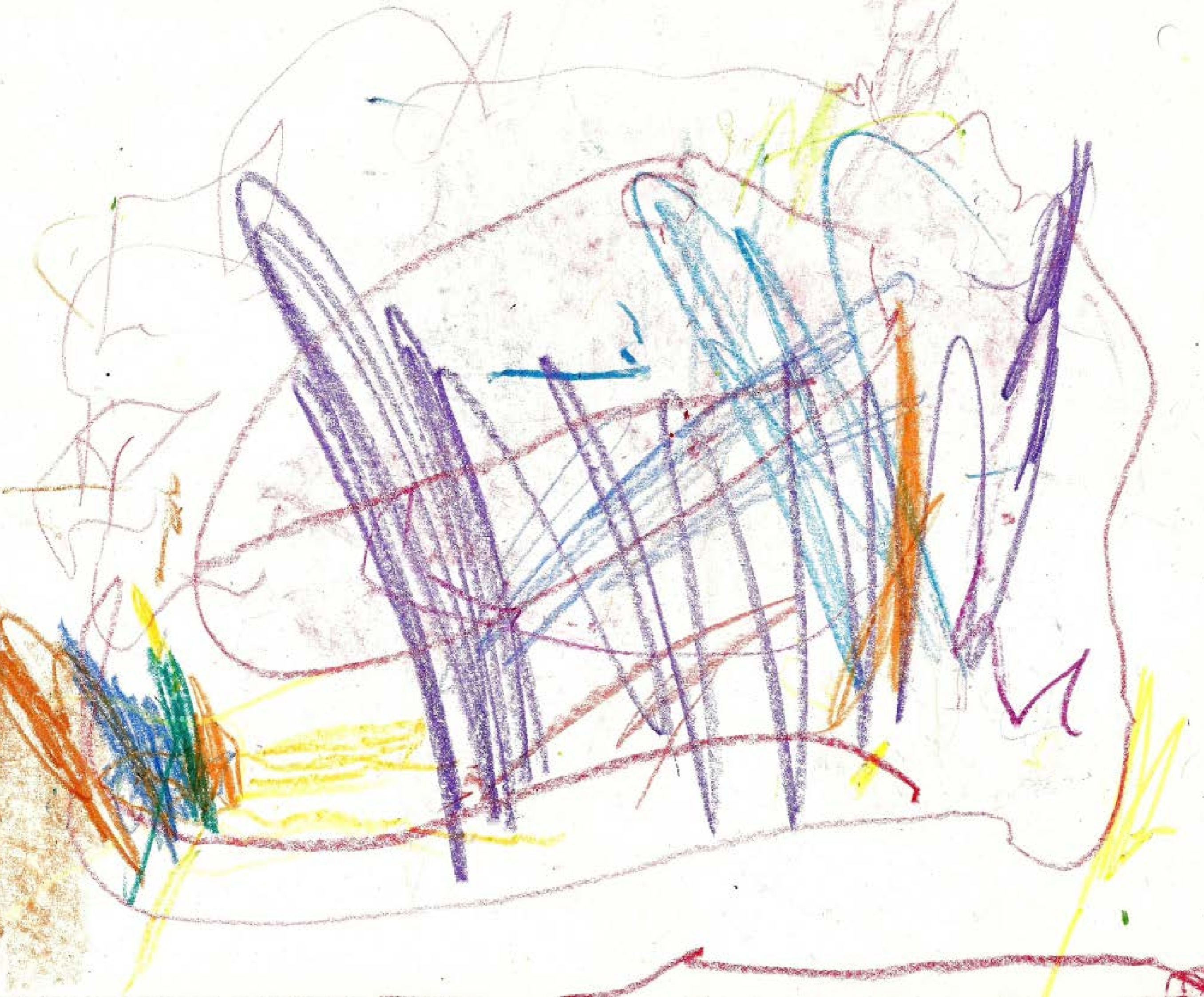
Mvh

Pedagogerna på Hattstugans Waldorfförskola.



“Ett träd i skogen med ett fågelbo. Jag hittar guld i fågelboet. Det är en skata som har samlat många skatter. Om man sågar ner trädet gör skatan sig illa.”

Ismael



"Tore och jag leker
på stora stenen. Vi
måste få ha stenarna
kvar i skogen. Vi
leker i skogen varje
dag."

Frassa 5 år.



Det här är kovan som jag och Smilla byggt. Där brukar vi leka prinsessor. Om ni förstör den så blir vi ledsna och har ingen skog att leka i. Ni får inte hugga ner våra klätterträd.

Alva, 6 år



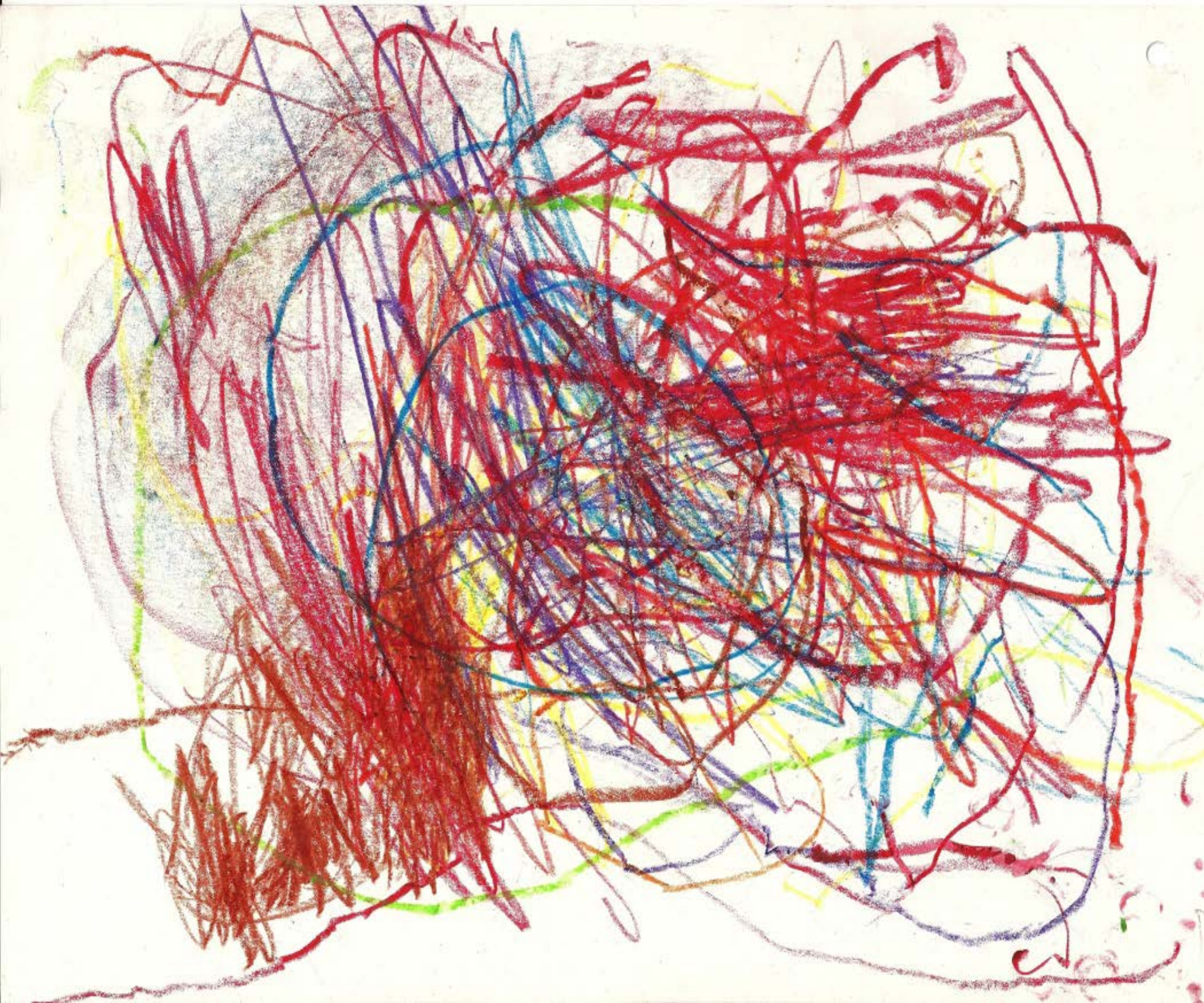
Här står vi i en ring och dansar i skogen. Vi dansar runt några träd och är så glada att vi har en sån fin skog att leka i. Ibland leker vi prinsessor, andra gånger att vi är hästar. Ni får inte hugga ner några träd, för det kan vara trädet där vi hänger våra jackor.

Smilla 5 år.



Himmel och sol i våran skog.
Vi leker att vi är pirater.

Julia 3 år.



Jag har gjort kokosbollar i leran i skogen, jag har färgat dom röda.

Sture, 3 år



Det här är våran koja, den har vi byggt med stora och små pinnar. Där leker vi nästan varje dag.

Tore, 5 år

Den är allt fin,
vår lilla skog...

mrh

Pedagogerna på
Hattstugans Waldorfförskola